

Snöflingans sken

Elsa satt i sitt rum och tittade ut genom fönstret. Hon längtade efter snö. Det var i den 3 januari och det hade inte kommit någon snö på hela vintern. Under jullovet hade Elsa inte haft så mycket att göra. Skolan började inte förens den 15 januari och hon gillade inte att vara med vänner så mycket. Elsa var mer en person som gillade att vara för sig själv. Därför hade hon mest suttit inne och läst under jullovet. Hon gillade visserligen att läsa men hon gillade ännu mer att leka ute i snön.

Elsa Bäckegård var 10 år och bodde med sin mamma Sara och pappa Anders. Och sina katter, Sune och Zlatan. Hon älskade Sune och Zlatan, och hon tillbringade mycket tid med dem.

Det var mest det som Elsa gjorde, lekte med Sune och Zlatan, läste.....och dansade! Hon dansade också. Elsa älskade att dansa!

Men nu under vintern var inte danslektionerna igång och det var därför Elsa längtade SÅ mycket efter snö. Hon hade inte så mycket annat att göra. Hon väntade och väntade och väntade.

Men så plötsligt en dag hände nånting helt överkligt.....

Elsa satt i sin säng och läste. Då knackade det på dörren och Elsas mamma stack in huvudet. - Ska du inte gå ut lite? frågade hon. Du har ju suttit inne nästan hela lovet.

- Visst, suckade Elsa.

Hon gick ner till hallen, tog på sig jacka, mössa, vantar och kängor. Sedan gick hon ut, hon tog med sig sin bok ut. Denna boken hade hon precis börjat läsa, den hette "Den magiska vintern". Ute var det kallt. Men det var ingen snö.

Elsa gick runt i trädgården med blicken i boken. Boken handlade ju just om vinter och snö, vilket gjorde att Elsa längtade ännu mer efter snö.

Då, just som hon läste meningen "Den första snöflingan föll." ur boken, landade det en snöflinga i boken. Elsa tittade hastigt upp mot himlen. Ja, det snöade faktiskt.

- Tjoho! ropade Elsa och började snurra runt.

Boken flög ur händerna på henne och hon snurrade och snurrade. Till slut blev hon aldeles yr. Hon föll ihop på marken och hamnade precis bredvid boken. Boken var fortfarande uppslagen på den sida där den första snöflingan hade landat. Och då upptäckte Elsa något jättekonstigt. Snöflingan som hade landat i boken låg kvar där och den.....den.....den lyste. Elsa satte sig upp och tittade noggrannare. Ja, den lyste faktiskt. Den lyste ett vitt, silvrigt sken. Elsa fattade ingenting. Visst, hon hade sett att snöflingor glittrade ibland när solen lyste på de men de brukade inte lysa så här. Det var som en lampas sken men samtidigt inte, det gick inte att förklara det var som ett.....magiskt sken.

Elsa kunde inte släppa blicken från den, men då hörde hon en röst.

- Elsa, viskade rösten.

Elsa tittade hastigt bakåt.

- Elsa, viskade rösten igen.

Elsa tyckte att rösten kom ifrån eken som stod några meter från henne. Hon blev rädd men samtidigt nyfiken. Hon smög sig bort mot eken. När hon var framme tittade hon upp i bland grenarna. Men det fanns ingen där uppe så rösten måste komma från andra sidan eken. Försiktigt gick hon runt den nästan i slowmotion. Den var väldigt bred. Elsa höll andan och när hon kom till andra sidan så.....fanns det ingen där. Elsa andades ut. Det enda som fanns där var ett kuvert. Hon tog upp det. På kuvertet stod det:

"Till Elsa Bäckegård"

Och under det stod det:

"OBS! Får endas läsas av Elsa, VIKTIGT"

Elsa blev så nyfiken att hon öppnade det direkt. Det var ett kort brev, så här stod det:

"Hej Elsa!"

"Jag behöver din hjälp! Jag heter Leia och är drottning i en värld som du inte känner till. Vår värld hotas av onda magiker och endas du kan stoppa de. Jag kommer förklara mer när vi träffas. För att komma hit behöver du bara ta den lysande snöflingan och krama den i din hand. Det är bråttom!"

"Hälsningar drottning Leia"

En drottning som heter Leia från en värld som jag inte känner till behöver min hjälp, tänkte Elsa.

Hon fattade ingenting.

Onda magiker? En lysande snöflingan? En annan värld? Allting kändes överkligt. Var detta verkligen sant? Eller var det nån som skojade med henne? Tankarna snurrade runt i huvudet på Elsa. Sakta gick hon tillbaka till boken och snöflingan. Snöflingan låg kvar på samma ställe och lyste fortfarande.

Konstigt att den inte smälter, tänkte Elsa och satte sig bredvid boken.

I brevet stod det att hon skulle krama snöflingan i sin hand för att komma till den där andra världen. Men hur skulle det gå till. Var snöflingan nån portal eller? Allting var som i en bok eller en film. Hon kanske bara drömde. Men det kändes inte som en dröm. Tankarna bara snurrade runt och runt i hennes huvud. Men den stora frågan var: skulle hon hjälpa drottning Leia eller inte?

Elsa satt länge och funderade. Men tillslut bestämde hon sig för att göra det. Hon tog upp snöflingan och inte heller då smälte den. Hon kramade försiktigt snöflingan i sin hand. Och då, när hela hennes hand var sluten runt snöflingan, så började skenet lysa starkare och starkare och till slut sköts en stor ljusstråle upp mot himlen. Det var så ljust att Elsa var tvungen att blunda för att inte bli bländad. Efter några sekunder kände Elsa att ljuset blev svagare. Hon öppnade ögonen och då såg hon att hon inte stod i trädgården längre. Hon stod på en väg, en grusväg. Nu hade skenet slutat lysa. Vid sidorna av vägen fanns ungefär en halv meter djup snö. Hon öppnade sin slutna hand men snöflingan låg inte kvar.

Elsa tittade sig omkring. Då såg hon en stor byggnad som låg en bit bort. Det var en stor stenbyggnad med två torn. Det såg ut som ett slott.

Det kanske är drottning Leias slott, tänkte Elsa.

Hon började gå mot slottet.

När hon kom fram till slottet så visste hon inte vad hon skulle göra. Skulle hon knacka på porten? Men då öppnades porten och en kvinna kom ut.

- Hej och välkommen till min värld, Elsa, sa hon. Jag är drottning Leia.

- Hej, sa Elsa lite nervöst.

- Kom med in i slottet, sa Leia.

- Men, men ja....jag....ska jag rädda den.....denna världen? stammade Elsa fram.

- Ja.....det är lite komplicerat, sa Leia långsamt. Låt oss gå in och prata om det.

- Men...alltså.....jag....jag kan inte vara här för länge för då kommer de i min värld typ sakna mig, sa Elsa.

- Det är ingen fara, sa Leia lugnt. Här i min värld står tiden still.

- Okej, sa Elsa och kände sig lite lugnare.

Sedan följde hon med Leia in. De kom in i en jättestor sal. Till taket var det nästan 15 meter. Rakt framför de fanns ännu en port, nästan lika stor som porten in till slottet. På både vänster och höger sida fanns varsin liten dörr, mycket mindre än porten rakt framför de. Det stod jättemånga tjänare och vakter i salen.

Leia gick fram och öppnade den stora porten. Där inne fanns en ännu större sal. Även här fanns det många tjänare och vakter. Och rakt fram fanns en tron.

Wow, detta är verkligen som en sagovärld, tänkte Elsa.

Intill väggen på vänstra sidan av salen stod en soffa. Där satte Leia sig och visade med handen att Elsa skulle sätta sig bredvid henne.

- Elsa, sa Leia när Elsa hade satt sig. Du får inte bli för chockad när jag berättar detta.

- Okej, sa Elsa långsamt.

- Du har magiska krafter, sa Leia

Elsa visste inte vad hon skulle säga. Magiska krafter? Hon började mer och mer tro att detta var en dröm.

- M.....men hur? frågade Elsa.

- Den lysande snöflingan gav dig på nåt sätt magiska krafter, svarade Leia.

- Okej....så jag...jag ska använda mina magiska krafter för.....för att stoppa onda magiker, sa Elsa helt oförstående.

- Precis, sa Leia.

Sedan blev hon mer allvarlig.

- De onda magikerna är redan på väg hit, så vi måste skynda oss.

- Men jag har aldrig använt några krafter förut, hur ska jag göra? frågade Elsa.

- Alltså, du kan skjuta ut nästan vad som helst från dina händer, inte saker och så då men typ

vind, vatten och eld, sa Leia. Så det enda du behöver göra är att tänka på vad du vill skjuta ut och sedan så kommer det ut ur dina händer.....förhoppningsvis.

- Va? sa Elsa. Kan jag skjuta ut eld, vind och vatten ur händerna.

- Bland annat, ja, sa Leia.

I samma stund kom en vakt inrusande.

- Min drottning, sa han stressat. De onda magikerna är nästan här. Leia ställde sig upp och tittade på vakten.

- Samla armén, befallde hon.

Vakten nickade och sprang genast iväg. Leia vände sig mot Elsa.

- Jag är säker på att du klarar detta, sa hon.

- Ja...okej, sa Elsa, men hon lät osäker på rösten.

- Nu måste vi gå ut, sa Leia.

Hon gick med snabba steg ut ur salen och ut ur slottet. Elsa fick småspringa för att hinna med henne. När de kom ut stod kanske femtio vakter uppställda med svärd och sköld. Bara ungefär trettio meter bort såg Elsa massa svartklädda män med stavar i händerna komma emot oss. De onda magikerna! Elsas blod frös till is. Hur skulle hon kunna besegra dom? En av dom gick lite före de andra.

- Det är ledaren, sa Leia och pekade på mannen som gick lite före. Fokusera på att besegra

honom.

Besegra honom?! Hur skulle Elsa kunna besegra nån av dom?

Nu var de onda magikerna bara ungefär tio meter ifrån Elsa. Då gick Leias vakter till anfall. De onda magikerna sköt ut eldklot från sina stavar. Ett eldklot höll på att träffa Elsa. Men hon lyckades undvika den. Nu såg Elsa ledaren. Hon bestämde sig för att prova. Hon riktade händerna mot ledaren och tänkte att hon skulle skicka vatten på honom. Men det kom inte så mycket vatten. Ledaren blev bara lite blöt. Men det gjorde honom arg. Han tittade på Elsa och gick emot henne. Elsa blev livrädd! Blixtnabbt höjde hon händerna mot ledaren som gick emot henne. Hon tänkte att hon skulle skicka vind på honom. Och i samma stund som ledaren höjde staven mot Elsa, skickade hon en vind mot honom. Ledaren flög bakåt! En av Leias vakter sprang fram för att ta ledarens stav. Men ledaren var snabb och lyckades skjuta ett eldklot på vakten. Sedan ställde ledaren sig upp och tittade på Elsa. Han var arg. Han skickade ett eldklot mot Elsa men hon duckade. Ledaren gick mot Elsa. Och Elsa förstod att hon måste pröva att skicka eld. Hon riktade händerna mot ledaren och tänkte att hon skulle skicka eld mot honom. Samtidigt som ett eldklot sköts ut från Elsas händer skickade ledaren ett eldklot med sin stav. När det båda eldkloten mötes blev det en stor explosion. Elsa, ledaren, Leia och alla andra som stod i närheten flög bakåt. Ledaren slog i huvudet i en sten när han landade. Elsa ställde sig upp och såg ledaren som låg där och jämrade sig. Då sprang hon fram och tog upp ledaren stav.

- Slå sönder den! ropade Leia som hade ställt sig upp.

Elsa gjorde som Leia sa och slog staven det hårdaste hon kunde. I samma stund som ledarens stav gick sönder slutade alla onda magiker att slåss. När deras ledare var besegrad var de också besegrade. Alla onda magiker släppte sina stavar i marken och började gå tillbaka dit de kom från. Även ledaren reste sig och började gå. Elsa gick till Leia.

- Ska vi bara låta de gå? frågade hon.

- Ja, sa Leia. Utan deras stavar kan de inte göra någonting.

- Okej, sa Elsa lite lugnare.

Hon tittade på de onda magikerna där de gick.

- Vart bor dom egentligen? frågade Elsa med blicken på de onda magikerna.

- De bor i skuggornas land, sa Leia. Men ingen vet riktigt hur man tar sig dit.

Nu var det dags för Elsa att resa hem. Hon och Leia hade varit inne i slottet och vilat efter fajten. Nu gick de på grusvägen och tittade efter den lysande snöflingan.

- Där! sa Elsa och pekade på ett sken i snön på sidan av vägen.

Hon gick fram i snön och tog upp den lysande snöflingan. Inte heller den här gången smälte den. - Hejdå, sa Leia.

- Hejdå, sa Elsa. Jag kommer och hälsar på någon gång.

Sedan kramade hon snöflingan och den började lysa starkare. Till slut sköts en ljusstråle upp mot himlen. Elsa fick blunda denna gången också för att inte bli bländad.

När hon sedan öppnade ögonen stod hon i hennes trädgård. Snöflingan låg inte kvar i hennes hand. På marken låg boken "Den magiska vintern". Elsa tog upp den.

Detta är verkligen en magisk vinter, tänkte Elsa.

Sedan sprang hon in. Hon skulle berätta allting för hennes mamma och pappa. Frågan är om dom skulle tro henne.....